

ældredemonstrationer ude i daginstitutionerne, hvor man har ministre ude at kritisere Danmarks Radio. Man kender det fra Afghanistan-filmen, hvor man har haft ministre ude at kritisere Danmarks Radio, og hvor statsministeren selv har været ude.

Og så beretter Christian Nissen i sin bog også om et møde, han havde med beskæftigelsesministeren allerede i 2002, hvor beskæftigelsesministeren siger til Christian Nissen, at der måtte ske noget med P1, nærmere bestemt med den politiske slagside i en række faste programmer, som trængte til en udskiftning af medarbejderne. Og her er vi altså tilbage i 2002.

Kl. 14.20

Ser vi ikke et klart mønster, hvor den her regering forsøger at stække Danmarks Radio gang på gang på gang? 2002, 2003, 2005 og 2006 er det, vi foreløbig har kendskab til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, regeringen har ikke til hensigt at udøve pression eller komme med trusler. Men selvfølgelig har ministre da lov til at give udtryk for deres synspunkter ligesom alle andre i det her land. Som jeg nu flere gange har haft lejlighed til at gøre opmærksom på, er det jo jævnt hen noget, der er sket i tidens løb. Tidligere generaldirektør Hans Jørgen Jensen siger: Ja, jeg har jo også været udsat for, at politikere, ministre i socialdemokratiske regeringer, har brokket sig over Danmarks Radios dækning. For det ligger nu engang for en regering, at den bliver kritiseret, eller at der bliver udøvet kritisk journalistik over for den, og så brokker den sig.

Derfor siger han så, at han ikke kan være særlig forarget over det.

Det skulle da være mærkeligt, at de, der bliver angrebet, ikke har lov til at give udtryk for deres mening, det har de da lov til. Men i det ligger da ikke, at man forsøger at true eller udøve pression.

Formanden:

Så er det hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Rasmus Prehn (S):

Der ligger jo en direkte pression i, at man direkte skriver i mailen fra kulturministeren, at man har overvejelser om at privatisere. Det synes jeg ikke statsministeren kan komme uden om.

Men i det hele taget vil jeg gerne sige, at det er en bemærkelsesværdig lethed, som statsministeren tager den her sag med. Vi har set en lang

række situationer, hvor statsministeren, når vi har refereret til den mail, kulturministeren har skrevet, siger: Jamen det er helt hen i vejret. Så statsministeren har altså en kulturminister, som skriver ting, der er helt hen i vejret.

Derudover er det sådan, at vi kan forstå, at statsministeren, hver eneste gang vi spørger ind til, om statsministeren kan huske, at han har talt med kulturministeren om de her ting, siger, at det har han virkelig ikke nogen erindring om. Så vi får altså indtryk af, at kulturministeren har været i gang med at repræsentere regeringen uden at orientere sin statsminister.

I det hele taget er der en lang række eksempler på, at der ikke rigtig er nogen korrespondance mellem statsministeren og kulturministeren, og at kulturministeren bare har skrevet helt hen i vejret.

Kan statsministeren virkelig leve med at have sådan en kulturminister?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, jeg har fuld tillid til kulturministeren.

Jeg kan sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg først har fået kendskab til den mail her for nylig, da den kom frem i forbindelse med forberedelsen af et bogsalg.

Med hensyn til mailens indhold kan jeg ikke sige mere, end hvad jeg allerede har sagt, men endnu en gang understrege, at regeringen aldrig nogen sinde har haft planer om at ville privatisere Danmarks Radio.

Rasmus Prehn (S):

Så må man deraf forstå, at det, som statsministerens kulturminister skriver i sin mail, ikke er regeringens holdning. Det, som kulturministeren giver udtryk for i en mail til bestyrelsesformanden, er ikke regeringens holdning. Statsministeren har altså en kulturminister, som farer rundt og ytrer holdninger, som ikke er regeringens holdninger. Det forekommer besynderligt, det må jeg sige.

Kan statsministeren forklare, hvordan det kan lade sig gøre at have en kulturminister, som ikke repræsenterer regeringens holdninger?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror ikke, at jeg kan føje mere nyt til. Hvis hr. Rasmus Prehn vil drøfte yderligere detaljer i den mail, så tror jeg, at hr. Rasmus Prehn med fordel kan gøre det med kulturministeren selv.

Jeg opfatter mailen som et led i en kommunikation og en dialog mellem kulturministeren og